

[A. Johansen.]

et saakaldt løbende Aar, det vil sige 12 paa hinanden følgende Maaneder. Et Ændringsforslag desangaaende findes optaget i Betænkningen.

Arbejdsløshedskasserne har samtidig ønsket, at der skulde foretages en Udvidelse af det Omraade, for hvilket der stilles et yderligere Statstilskud i Udsigt. Ændringsforslag Nr. 9 gaar i Overensstemmelse hermed ud paa, at der udover de af Regeringen foreslaaede to Satser for lavere lønnede Fag, Satserne 85 og 90 pCt., ogsaa medtages Satsen 80 pCt. blandt de Grupper, der under særlige Forhold kan faa et Tillæg til Statstilskuddet paa 10 pCt.

Dernæst har Udvalgets Flertal stillet Ændringsforslag Nr. 24, gaaende ud paa, at der sker en yderligere Lempelse i Betingelserne for, at Fortsættelseskasserne kan træde i Virksomhed.

Om de af Mindretallet stillede Ændringsforslag har der ikke kunnet opnaas Enighed. Jeg skal paa det samlede Udvalgs Vegne anbefale at stemme for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag, og jeg skal paa Flertallets Vegne anbefale at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, der ikke har opnaaet Mindretallets Tilslutning. Flertallet i Udvalget bestaar af Socialdemokrater og Radikale. Mindretallet, der har stillet Ændringsforslag, er Partiet Venstre, medens Det konservative Folkepartis Repræsentanter ikke har stillet Ændringsforslag, men har forbeholdt sig at udtale sig her i Salen.

Jeg vil gerne samtidig gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, der er stillet fra Mindretallets Side, men som Flertallet ikke har kunnet tiltræde. Der er under Nr. 4 stillet et Ændringsforslag, hvori det kræves, at Arbejdsløshedskasserne ikke maa staa i saadan Forbindelse med andre Organisationer, at Kassernes Stilling derved vil kunne paavirkes. Flertallet maa fraraade denne Ændring, fordi den er overflødig, og fordi den vil kunne øve en højst farlig Indvirkning paa Arbejdsløshedskassernes Virksomhed. Jeg skal i den Henseende blot pege paa, at den Forbindelse, som man formentlig vil søge at ramme, er en af Kassernes allervæsentligste Livsnerver. Den obligatoriske Pligt til at være Medlem af en Arbejdsløshedskasse, som de danske Lønarbejderes Fagforbund overalt har gennemført for deres Medlemmer, er Grundpillen for Arbejdsløshedsforsikringen, og at forbyde Arbejdsløshedskasserne at have en saadan Forbindelse og et saadant Grundlag

wilde være at give Arbejdsløshedskasserne deres Ulivssaar.

Der stilles af Mindretallet Forslag om, at Lovforslagets § 6 skal udgaa. Paragraffen omhandler en Forhøjelse af de Formuegrænser, der er sat som Betingelser for, at man kan være nydende Medlem af en Arbejdsløshedskasse. De nugældende Satser er af meget gammel Dato, saa under Hensyn til den mindre Værdi, Kronen har, vil det være i høj Grad rimeligt at forhøje Satserne, og Flertallet maa derfor meget kraftigt holde paa, at man gennemfører det af Ministeren stillede Forslag og ikke tiltræder Mindretallets Ændringsforslag.

Mindretallets Ændringsforslag Nr. 10 gaar ud paa, at Stk. 5 i den gældende Lovs § 13 udgaa. Denne Bestemmelse omhandler Kommunernes Pligt til at udrede $\frac{1}{3}$ af det offentlige Tilskud, som Arbejdsløshedskasserne kan faa. Dette Forslag kan Flertallet ikke tiltræde. Der er ikke noget Grundlag for i Forbindelse med Gennemførelsen af nærværende Lovforslag at overføre saa stor en Del af Kommunernes Andel paa Staten, og Flertallet maa derfor gaa imod Mindretallets Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 13 omhandler den saa meget omtalte Bestemmelse i Arbejdsløshedsloven, hvorefter et Medlem skal have haft 10 Maaneders Arbejde i to Aar for at være understøttelsesberettiget. Ministeren foreslaar, at denne Bestemmelse bortfalder. Jeg har ved tidligere Lejlighed gjort Rede for, hvor urimelig Bestemmelsen er, og hvor lidet virkningsfuld den tillige er, og skal derfor ved denne Lejlighed kun ganske kort anbefale, at man bliver staaende ved det af Ministeren stillede Forslag og ikke tiltræder Mindretallets Forslag.

Naar vi heller ikke kan tiltræde Mindretallets Ændringsforslag Nr. 15, der vedrører Bestemmelsen om, at et Medlem ingen Understøttelse skal have i en Uge, i hvilken han har haft fire Dages Arbejde, er det af de samme Grunde, som vi gjorde gældende, da denne Bestemmelse i sin Tid blev indført; den har aldrig passet ind i Arbejdsløshedsforsikringen. Det har, saa længe der har været en Arbejdsløshedsforsikring, været en Grundregel, at et Medlem, der meldte sig arbejdsløs, skulde have en Ventetid paa mindst 6 Dage, i Almindelighed dog 7, forinden Understøttelsen kunde indtræde, men naar disse 6, henholdsvis 7 Dage var passeret under behørig Kontrol, indtraadte Medlemmets Understøttelsesret, uanset paa hvilken Dag i Ugen man befandt sig. I 1927 blev der paa Trods af Arbejdsløshedskasser-